

معماری پایدار و بهینه سازی مصرف انرژی در ساختمان ها

مرجان دهقانی، کارشناس ارشد معماری، مدرس دانشگاه جامع علمی کاربردی تهران - ش.

تماس: 0912-2273530

مریم حق پناه، کارشناس ارشد معماری، عضو هیئت علمی آموزشکده فنی و حرفه ای سما

شیراز - ش. تماس: 0917-3106595

پست الکترونیکی: dehghani.marjan@gmail.com - haghpanah.maryam@yahoo.com

چکیده

مسکن و ساختمان یکی از مهم ترین بخش های اقتصادی کشور بوده و طیف گسترده ای از سایر صنایع را برای فعالیت های خویش به همراه دارد. اصلاح الگوی ساخت و ساز، بهره برداری و بازیافت مصالح (در پایان عمر ساختمان) از دغدغه های مهم کشورها برای توسعه پایدار می باشد. در گذشته تاریخی ایران نیز الگوهای بهینه مسکن (از جمله در مصرف انرژی و سازگاری با محیط) وجود داشته که پشتوانه فرهنگی و اجتماعی خوبی محسوب می شوند.

توجه و تأمل در استفاده از مصالحی که کمترین اثرات منفی زیست محیطی را در مجموع دوره تولید مصالح، ساخت و به کارگیری در ساختمان، بهره برداری، نگهداری و همچنین دوره پس از اتمام بهره برداری را داشته باشد، امری ضروری است و همچنین طراحی مناسب ساختمان، عایق کاری ها، پوشش و چتر ساختمان به صورتی که در مجموع عمر آن، کمترین تلفات انرژی را داشته باشد، از اهداف این مقاله می باشد.

به نظر می رسد بتوان با به کار بستن سیاستهایی کوشش هایی اساسی را در جهت صرفه جویی در مصرف انرژی و ایجاد یک تحول عظیم در نحوه تولید ساختمان را سامان داد.

بهبود الگوی ساختمان و تلفیق با دیدگاههای زیست محیطی منجر به ارتقای کیفیت مصالح مصرفی، روشهای ساخت، روشهای بهره برداری و بازیافت می شود که علاوه بر کاهش اثرات منفی بر محیط زیست، زمینه های نوینی برای نوآوری و اشتغال در بخش ساختمان فراهم می آورد.

واژه های کلیدی: الگوی بهینه مسکن - انرژی - توسعه پایدار.